

[Moses Olsen.]

med til at forsøge at påvirke arbejdet herinde, især forskellige økonomiske områder, på en sådan måde, at det ikke går ud over Grønland i sidste ende. Men disse ret rationelle og logiske argumenter, som man ikke kan skyde igennem på nogen som helst måde, har ikke været tilstrækkelige til, at jeg uden forbehold ville tage stilling til denne sag.

Da jeg kom hertil og orienterede mig til forskellige sider og erfarede situationen rundt omkring og herinde, blev det mig klart, at problemet ikke ligger dér, som jeg omtalte lige før. Problemet ligger dér, hvor man kan sige det psykologisk-politiske kommer ind, og dér, hvor min ekstra dimension kommer ind i folketingsarbejdet. Jeg måtte overveje meget nøje, hvorvidt den psykologisk-politiske udvikling, der er sket i de sidste dage i Danmark, rummer risici for negative konsekvenser for Grønlands sag som sådan, og især for forholdet mellem Grønland og Danmark, mellem grønlændere og danskere på hver sin side af Atlanten, og også i høj grad mellem grønlændere og danskere i selve Grønland.

Det er jo sådan, at der i disse år på forskellig vis er ved at ske en større fokusering mellem de to befolkningsgrupper også inden for Grønland. Det er en udvikling, som vi er kede af, og som vi ønsker at undgå, så meget vi kan, og det har været mig meget magtpåliggende i denne sag at overveje, hvorvidt jeg ved den ene eller den anden stillingtagen ville medvirke til, at denne fokusering tilspidses yderligere.

Denne sag adskiller sig for mig at se fra de andre situationer, hvor vi for så vidt har stået i samme spinkle flertalssituation, derved, at denne sag er blevet meget følelsesladet i løbet af den seneste tid, og det har været den alvorligste grund til mine meget lange overvejelser.

Det har også spillet en stor rolle for mig at opleve en forligssituation, hvor det har været meget vanskeligt for forligspartnerne selv at samles om det forlig, de har lavet. Det er en situation, som er meget betænkelig at redde, i hvert fald ene mand. For når en sag er kørt på en sådan måde, at den ender i en blindgyde, har jeg ikke kunnet tage på mine skuldre, at man så henter én

udenfor og siger, at vi er desværre kommet ind i en sådan situation, og håber, at situationen bliver reddet, eller at byrden bliver lagt over på andre skuldre.

Men jeg vil straks sige her, at der har overhovedet ikke været noget forsøg på pres fra forligspartnerernes side over for mig i mine overvejelser i de seneste dage, og det er jeg meget glad for.

Det er jo sådan i vores Grønlandsarbejde, at vi lægger vægt på, at det arbejde for Grønland, som vi udfører politisk til daglig, kan udføres på en sådan gnidningsløs og lidenskabsløs måde, at vi hele tiden føler, vi har størsteparten af den danske befolkning bag det arbejde, vi udfører. Dette hensyn kræver, at vi i sådanne følelsesladede situationer gør os ekstra overvejelser for at undgå en frontdannelse mod Grønland fra den danske befolknings side.

På grund af sådanne overvejelser, på grund af sådanne faktorer, som er mere u håndgribelige, har det været for mig hele tiden en betingelse — og det har jeg præciseret — for at stemme sammen med den fløj, som jeg principielt har erklæret mig på linje med hidtil, at min stemme ikke bliver tungen på vægtskålen i denne sag. Hvis regeringen skulle falde på denne sag, måtte det blive på grund af sine egne indre splittelser, og hvis regeringen skulle reddes ud af denne situation, måtte det blive med en tunge på vægtskålen, som findes inden for de partier, der har indgået forlig.

Det har været en smertefuld stillingtagen, fordi det drejer sig om en regering, som jeg nødig ser falde, men disse ekstra dimensioner, som jeg har talt om, har altså fået mig til at indtage denne stilling. Og de personlige forfølgelser, der har været på den ene og den anden måde, har overhovedet ikke indgået i mine overvejelser, de har ikke påvirket mig på nogen måde i min stillingtagen til denne sag.

Nu konstaterer jeg med lettelse og glæde, at det flertal, som jeg håbede ville opstå af sig selv uden min hjælp, er tilvejebragt, og i den situation har jeg nu inden for den sidste time besluttet med mig selv, at jeg vil stemme sammen med forligspartnerne. Det gør jeg af to grunde: for det første fordi jeg principielt og politisk støtter den retning, disse forslag tilsigter, for det andet fordi jeg